

پاپيروس

گياه پاپيروس در ۲۰۰۰ سال قبل از ميلاد مسيح به وسيله مصرى ها كشف شد و براى مدتى حدود ۲۵۰۰ سال به عنوان تنها وسيله نگاهشتن توسط بشر استفاده مى شد. زمانى كاغذ پاپيروس يكى از كالاهاى تجارتنى مهم مصرى ها به شمار مى رفت. حتى تمام گزارش هاى سياسى، مدت چندين قرن در روى اين كاغذهاى پاپيروس نوشته مى شده است تا اين كه پوست نوشتنى جاىگزين كاغذ پاپيروس شد.

پاپيروس گياهى نى مانند است كه بين سه تا ده فوت رشد مى كند. ساقه هاى اين گياه، بسيار نرم بوده و بعضى اوقات به ضخامت مچ دست انسان است. در بالاي اين ساقه ها، شاخه هاى نرم و نازكى آويزان مى باشند كه بيشتر شبیه يك دسته موى پشمالو هستند. برگ هاى اين گياه خيلى كوچك و ريشه آن | خيلى محكم است.

مسلمانان پس از فتح سرزمین های مصر و شام با پایپروس آشنا شدند و از آن پس ظاهراً تا قبل از فتح ماوراءالنهر با آن آشنا شدند و نوشتن بر آن را به مواد دیگر ترجیح می دادند.

(منظور از ماوراءالنهر منطقه ای در زمان های دور میان دو رود جیحون و سیحون که منطقه ی تاجیکستان، ترکمنستان و ازبکستان امروزی است و در گذشته جزایران بودند.)

همان طور که گفته شد مصریان باستان در استفاده از پایپروس به عنوان کاغذ پیشگام بودند آن ها ساقه های گیاه پایپروس را ابتدا پوست کنده بعد پهن و مسطح می کرده اند. ساقه وسطی پهن تر و باارزش تر بوده است. بعد این باریکه ها را پهلو به پهلو قرار داده و روی آنها هم از زاویه دیگر یک رشته دیگر از این باریکه ها قرار می دادند و با آب گل آلود رود نیل یا چسب مخصوصی که از آرد گندم درست می کردند، آنها را به هم می چسبانند. بعد این ورقه ها را با چکش کاملاً مسطح می کردند، بعد می گذاشتند تا در آفتاب خشک شود.

پاپيروس گیاه مفیدی بود که استفاده های متعددی از آن می شده است. مثلاً از بافتن ساقه های نازک آن سبد و یا از ساقه های کلفت تر، حصیر و بادبان درست می کردند و حتی از جوشاندن مغز این گیاه نیز برای درست کردن نوعی غذای فقیرانه استفاده می شد.

